

Абрамова І.С., магістрант гр. ОА-17-1мд

Феофанов Л.К., доцент, к.е.н. – науковий керівник

ФІНАНСОВИЙ ОБЛІК ЗАГАЛЬНОВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра ОАОА

Загальновиробничі витрати, які мають вагоме місце в процесі формування виробничої собівартості продукції та встановленні ціни, відіграють центральне місце у дослідженнях напрямів підвищення прибутковості та рентабельності виробництва. Відсутність єдиного підходу до вибору методу обліку загальновиробничих витрат в сучасних умовах вимагає розв'язання даної проблеми.

Основними завданнями обліку загальновиробничих витрат підприємства є:

- правильне визначення та достовірна оцінка загальновиробничих витрат;
- повне та правильне документальне оформлення та своєчасне відображення в регістрах обліку загальновиробничих витрат;
- надання повної, достовірної та неупередженої інформації про загальновиробничі витрати.

На організацію обліку загальновиробничих витрат впливають різноманітні фактори, основними з яких є:

- види діяльності;
- характер виробництва, і продукції, яка виробляється;
- структура управління і розміри підприємства;
- особливості технології та організації виробництва.

З огляду на П(С)БО 16 «Витрати» загальновиробничими витратами мають визнаватися витрати, що не можуть бути віднесені безпосередньо до конкретного об'єкта витрат економічно доцільним шляхом. Згідно з цим такі витрати повинні розподілятися, тобто відноситися до цих об'єктів не безпосередньо, а опосередковано, із застосуванням розрахунків, що мають базуватися на певній базі розподілу.

Загальновиробничі витрати, як відомо, пов'язані з виробництвом декількох видів продукції та потребують розподілу між ними для включення до собівартості конкретного виробу. Які витрати вважати накладними та як їх розподіляти? Ці питання завжди були в центрі дискусій вітчизняних та зарубіжних вчених і обліковців і є історичними.

Загальновиробничі витрати відповідно до термінології П(С)БО 16 «Витрати» є непрямими витратами. Оскільки загальновиробничі витрати не можуть бути прямо віднесені до того чи іншого об'єкта ту витрат, застосовується особлива процедура їх розподіленнями між об'єктами витрат. Для вибору бази розподілу пропонуємо, виходячи з типу виробництва, визначати ті витрати, які найбільшою мірою впливають на величину собівартості продукції. Зазначимо, що до вибору бази розподілу необхідно підходити відповідально, так як від неї залежить величина виробничої собівартості продукції, яка в свою чергу впливає на результати діяльності підприємства.

За дебетом рахунка 91 «Загальновиробничі витрати» відображають суму визнаних витрат, за кредитом – щомісячне з відповідним розподілом списання на рахунки 23 «Виробництво» та 90 «Собівартість реалізації».

Аналітичний облік ведеться за місцями виникнення, центрами і статтями (видами) витрат або елементами. Первинними документами при відображенні накопичення загальновиробничих витрат є накладна, рахунок, ВКО, виписка банку, авансовий звіт, розрахунок бухгалтерії тощо. Щомісячне списання загальновиробничих витрат за відповідним розподілом оформляється, довідкою (розрахунком) бухгалтерії.

Отже, на нашу думку, загальновиробничі витрати – це витрати на управління, обслуговування та підтримку процесу виробництва в нормальному режимі, які потребують ретельного та якісного обліку, від їх рівня залежать фінансові результати підприємства.